

retten, naar han hørte sine Officerer udtale sig, ligesom det kunde trykke Kap-
tajnen, naar hans General eller Oberst
havde en anden Mening end han. Men
skulle vi da sidde her og tale om vore
Officerer, om vore Militærpersoner som
Folk, der ikke vide, hvad det er at være
Dommer? En Dommer har at rette sig
efter sin Overbevisning, enten han er civil
eller militær Person og ikke efter noget
Overordningsforhold. Derfor er der ind-
ført i disse Lovforbedringer, i disse Æn-
dringer, at alle Dommere have samme Ret
i Krigsretten, at der ikke er Tale om no-
get Overordningsforhold. Der er ingen
Oberst, ingen menig, det er en Samling af
Dommere. Skulde man saa ikke kunne
betro de militære Personer at anlægge
ganske samme Regler for dem, som ingen
af os vilde betænke sig paa at kræve som
ganske nødvendige, endda som rene Forud-
sætninger for, at vi som fornuftige civile
Personer kunne afsige et Votum i en Sag?
Jeg forstaa det ikke. Jeg vil haabe, at
de ærede Herrer, som stemme denne Æn-
dring ned, maa forstaa det og have nogle
bedre Grunde dertil end dem, der have
været fremførte her i Dag.

Hvad nu angaar Tidspunktet for De-
fensoratets Begyndelse, mente den højt-
ærede Krigsminister, at jeg maatte for
lang Tid siden være overbevist, idet jeg
maatte kende de Bemærkninger, som det
højtærede Medlem for Højrup (Deuntzer)
fremkom med. Selvfølgelig ere alle disse
Standpunkter mig velbekendte, men jeg
fandt ikke det ærede Medlem for Højrup's
Bemærkninger saa overbevisende, som den
højtærede Krigsminister fandt dem. Jeg
vil indrømme, at hvis vi satte et Defen-
sorat straks ved Undersøgelsens Begyn-
delse, kunde det gøre nogle visse, dog ikke
alt for store, men nogle visse Forskellig-
heder nødvendige, gøre nogle Anskaffelser
og Indretninger nødvendige og forandre
noget i Fremgangsmaaden ved Fremkaf-
felsen af Bevis. Det vil jeg indrømme,
og derfor vil jeg sige, at saa slipper jeg
den Skanse, thi jeg kan selv se, at det vil
volde noget Besvær at gøre det, men ikke
stort Besvær.

Men nu det andet Spørgsmaal om De-
fensorat for enhver anklaget, der belægges
med Varetægtsarrest. Ikke vil det gøre hele

Maskineriet saa meget som et eneste Sands-
korns Bræk, ikke fordres dertil et eneste
nyt Hjul i Maskineriet, og det ærede Med-
lem for Højrup udtalte sig heller ikke i
den Retning. Fra anden Side her i Salen
er det blevet modtaget med Sympati at
ville sikre Varetægtsarrestanterne. Den
ærede Ordfører mente, at det var løjer-
ligt, at jeg ikke i sin Tid havde givet min
Tilslutning til og havde haft denne store
Sympati for Varetægtsarrestanterne, da
Poul Rasmusen var fremme med sit For-
slag. Jeg maa bede det ærede Medlem,
som i Sammenligning med mig er en ung
Mand her i dette Ting, at se efter i sin
Rigsdagstidende for 1897. Der vil det
ærede Medlem se, at jeg med flere frem-
lagde et Lovforslag her netop om Ind-
skrænkning i Brugen af Varetægtsarrest,
hvor disse Bestemmelser stode. Jeg ikke
blot fremlagde det, men jeg kæmpede for
det, jeg ikke blot kæmpede for det, men
jeg førte det igennem; ved 3 Behandlinger
blev dette Forslag vedtaget med en stor
Majoritet her i dette Ting og sendt op til
Landstinget, hvor dets Skæbne saa blev
ret sørgelig. Men det ærede Medlem kan
jo da ikke sige, at det er noget nyt for
mig at give mig af med at træffe Sikker-
hedsforanstaltninger for Varetægtsarrest-
anter. Siger man saa her, at dette For-
slag er noget for radikalt affattet, naar
den Defensor, der bliver beskikket for en
Varetægtsarrestant eller bliver antagen af
ham, skal have Lov til uhindret og uden
Vidner at forhandle med Arrestanten og
overvære alle Forhør, godt, saa hæft Deres
Modstand mod det sidste Punktum. Sig:
Vi ville være med til at give Varetægts-
arrestanten en Forsvarer, men vi ville ikke
være med til at give denne Forsvarer
større Rettigheder, end at de kunne
passe ind i det nuværende System og
i de nuværende Bevisregler. Gaa saa
den Vej, som det ærede Medlem for Kø-
benhavns 4de Valgkreds (Birck) anviste,
træf Forsigtighedsregler, sig, at Forsvareren
skal være blandt de til Beskikkelse an-
tagne Sagførere, at han ikke maa tale med
den anklagede uden Vidner, at hans Virk-
somhed skal være indskrænket til at lægge
Protest til Protokollen. Det er ikke for
mig det centrale, hvor stor en Myndighed
der gives Defensor. For mig er det det